

grebet regulerende ind i dette Forhold, idet Skattekvitteringsbøgerne i mange Egne ikke benyttes længere. Fremgangsmaaden er meget forskellig ved de forskellige Amtstuer. Jeg har haft Lejlighed til personlig at undersøge det ved en Række Amtstuer, og jeg kan godt sige, at jeg har ikke truffet det samme System paa to Amtstuer. Man har paa forskellig Maade søgt at komme ud over de Vanskeligheder, der i Virkeligheden var ved at gennemføre Skattekvitteringsbogsystemet konsekvent, og mange Steder har dette været Tilfældet i en saadan Grad, at Skattekvitteringsbøgerne faktisk ikke anvendes mere. Det er navnlig Tilfældet i Jylland, men jeg tror ogsaa, der er Steder paa Øerne, hvor man er naaet saa vidt. Men der er i Virkeligheden ikke indført noget rationelt System i Stedet.

De Systemer, man har hjulpet sig med, har vel i og for sig ikke altid været ubekvemme for Skatteyderne, men en nøjere Gennemgang af Forholdene viser dog, at de maa siges at være utilstrækkelige. Ofte gaar det paa den Maade, at Sognefogeden eller andre Mænd, der til Tider kaldes „Skatteførere“, henvender sig personlig til Skatteyderen og besørger Skatteindbetalingen paa Amtstuen, saaledes at Skatteyderne i og for sig ingen Vanskelighed har. Dette Skatteførersystem praktiseres til Tider paa den Maade, at Skatteføreren slæber Skattekvitteringsbøgerne i Bunke til Amtstuen og tilbage til Beboerne igen. Men mange Steder har man helt forladt Skattekvitteringsbogsystemet. I visse Tilfælde foregaar det paa den Maade, at Amtstuen straks udskriver Lister, der kaldes Restancelister, allerede inden Betalingsterminens Udløb. Jeg vil ikke sige, at en Mand, der kommer paa Amtstuen og betaler sin Amtstueskat inden Betalingsfristens Udløb, bliver uvenlig modtaget, for det tror jeg ikke. Han faar vist Lov til at betale sin Skat, og man siger Tak til, og derefter sletter man hans Navn, som i Forvejen er indført paa Restancelisten, for han passer ikke ind i Systemet. Systemet er, at alle Skatteyderne indskrives paa Restancelisten, som saa sendes til Sognefogeden, der foretager Indkrævningen, uden at der, ganske naturligt, foregaar nogen egentlig Udpantningsforretning. Det vilde ogsaa være ganske urimeligt, om det virkelig var en Udpantningsforretning, der foregik. Det er i Virkeligheden kun en Skatteopkrævning, der foregaar. Men det er for saa vidt under en Udpantningsforretnings Form, som det er paa Grundlag af en saakaldt Restanceliste. Sognefogeden faar naturlig-

vis et mindre Vederlag af Skatteyderen. Hvor stort, ved jeg ikke, men jeg tror, det er forholdsvis smaa Vederlag, der udredes i saadanne Tilfælde. Til Tider har Systemet udviklet sig saaledes, at disse Skatteførere averterer i Bladene, at de og de Dage modtager de Skat. Jeg har set Tilfælde, hvor der er skrevet Brevkort til Skatteyderne for at opfordre dem til at komme de og de Dage. Med andre Ord, det er smaa Skatteindkrævningscentraler af ganske privat Art. Og det er naturligvis ikke heldigt, for saa vidt som man bør have et nogenlunde ensartet og kontrolabelt System. Een Ulempe forekommer der mig i alt Fald at være ved disse Systemer, selv om de i og for sig kan være bekvemme for Skatteyderne, nemlig at der ikke udstedes nogen egentlig Kvittering for Skattens Betaling, idet Kvitteringen ofte indskrænker sig til et Kryds paa Restancelisten, medens der ikke udleveres nogen egentlig Kvittering til Skatteyderen. Han faar i saa Tilfælde hverken en egentlig Kvittering eller nogen Specifikation af de forskellige Afgifter, han betaler, idet der paa Restancelisten kun skrives det samlede Beløb, han har at betale.

Som sagt, dette System er meget broget og meget usædvanligt Landet over, og det var nu Hensigten at skabe et nyt System, der var nogenlunde ensartet med Hensyn til Grundreglerne, uden at det dog er Meningen, at det skal ind i en Spændetrøje af nogen Art. Der vil være Mulighed for forskellige Maader at indbetale paa, men det, der skulde slaas fast, var, at Skatteyderen fik en Meddelelse fra Amtstuen om, hvor meget han skulde betale, og hvor meget der af denne Betaling faldt paa hver enkelt Afgift, og naar han havde betalt sine Skatter, fik han Kvittering som Bevis paa, at nu var alting i Orden.

Det foreslaas derfor i det Lovforslag, jeg herved har den Ære at fremsætte, i § 1, at Skattekvitteringsbøgerne bortfalder, og i Stedet for bliver der i hver Skattetermin inden Udgangen af henholdsvis Maj og November Maaned at tilstille Skatteyderne Skattekvitteringsblanketter, der angiver Beløbet for hver enkelt Skat eller Afgift, som skal betales. Der kan jo være forskellige Afgifter de forskellige Steder i Landet, men Hovedafgiften er Ejendomsskat til Staten og Ejendomsskat til Amtet og i mange Tilfælde Brandforsikringskontingent, som i visse Tilfælde opkræves af Amtstuen. Disse Kvitteringsblanketter, som skulde udfærdiges af Amtstuen og tilstilles Skatteyderen, skal danne Grundlaget for Skatte-